

БІБРКА — місто Перемишлянського району [Львівської області](#). Знаходиться за 32 км на Пд. Сх. від обл. центру, за 7 км від залізнич. ст. Великі Глібовичі, у долині р. Бібрка (ліва притока Дністра). Площа 3,9 км². Насел. 3980 осіб (2001, складає 94,6 % до 1989), переважно українці (95 %), живуть також поляки, росіяни, євреї. Через місто проходять важливі транспортні шляхи Львів — Рогатин — Івано-Франківськ, Львів — Ходорів — Стрий. Корисні копалини: глина, пісок, вапняк. Вперше назва «Б.» згадується в Галиц.-Волин. літописі (1211) на позначення річки. Боберка (Б.) — місце поселення бобрів, полювання на яких було повсюдним у Київ. Русі. За легендою, невеличке поселення Б. заснував боярин Володислав Кормильчич, який зчинив бунт проти князя Данила Галицького й, відступаючи, залишив частину своїх воїнів на цьому місці. Згодом це поселення стало називатися Б., зокрема та його частина, що на Сх. до ріки — Стара Б., на Зх. — Нова Б. Лише у 2-й пол. 18 ст. назва міста визначилася остаточно. 1420 Б. стає маєтністю польс. короля й належить до Львів. староства. Тоді ж Б. орендували окремі феодали, які платили у королів. казну кварту (четверта частина прибутків із цих земель). Неодноразово Б. ставала жертвою набігів турків і татар, від яких місто зазнавало значних руйнувань. 1469 Б. отримала Маґдебур. право. Жителі Б. радо вітали війська Б. Хмельницького, які 1648 пройшли через місто. У 50–60-х рр. 17 ст. Б. пережила польс.-швед. війну, внаслідок якої в місті зі 150-ти будинків залишилося 26. Від 1772 — в складі Австро-Угор. імперії. Від 1790 — володіння графа А. Скарбка. Від 1866 — містечко Бережан. округи. Наприкінці 30-х рр. — поч. 40-х рр. 19 ст. у Б. працювало текстил. підприємство мануфактур. типу. 1867 Б. стає повітовим містом. У Б. відкривають 4-класну головну повітову

школу, засновують протипожежну допомогу. У місті працювали цегел. завод, 3 млини, 2 гуральні. 1896 відкрито філію товариства «Просвіта» з центром у Львові. 1918 проголошено укр. владу, проводилася мобілізація молоді до УГА. 1929 у Б. створ. осередок Союзу українок (голова Координац. ради — М. Вітошинська, її заст. — О. Боднар). 1939–63 — райцентр Львів. обл. у складі УРСР. 30 червня 1941 у місті проголошено незалежну Укр. державу. Від липня 1944 знову встановлено рад. владу. 1988 створ. товариство «Громада», підпорядк. Львів. обл. відділ. Укр. фонду культури. 1989 засн. загальноміське об'єдн. Товариства української мови ім. Т. Шевченка, 1994 — осередок КУНу. У місті працює Вироб. управління магістрал. газопроводів «Львівтрансгаз», рай. шляхове ремонтнобуд. упр., держлісгосп, дочірнє підприємство «Полісинтез», колект. підприємство «Ольвія», автомоб. підприємства «Гонта» та «Лобода В», торг. підприємство, «Торговий Дім» та ін. У місті — заг.-осв., муз. та спорт. школи, 2 б-ки, нар. дім «Просвіта»; лікарня, поліклініка; стадіон. Є кілька скверів. У місті діють 3 реліг. конфесії: УГКЦ, УПЦ КП, РКЦ. Видатні уродженці й жителі Б.: воїни УГА Ф. Гаврон, Ф. Костирка, В. Ярема, П. Охримович; графік З. Царик, поет І. Павліха, чл. УПА А. Парис, поетеса [Уляна Кравченко](#), художник С. Костирка, арх. Б. Баран. У Б. неодноразово бував І. Франко.

Рекомендована література

1. Місто Бібрка – 785 років: Істор.-краєзнав. буклет. Бібрка, 1996;
2. Духовні святині Бібрки. Л., 2001.

[Я. М. Царик](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Бібрка / Я. М. Царик // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-39830>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).